

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 372/2023
20.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Дубравке Дамјановић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Немањом Симићевићем као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено бављење одређеном делатношћу из члана 353. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА—адвоката Златана Куртовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К.бр.129/22 од 01.08.2022.године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 бр.162/22 од 10.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 20.04.2023. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА—адвоката Златана Куртовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К.бр.129/22 од 01.08.2022. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 бр.162/22 од 10.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К.бр.129/22 од 01.08.2022. године, окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћено бављење одређеном делатношћу из члана 353.КЗ и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 200.000,00 динара.

Истом пресудом, окривљени АА је обавезан да на име дела трошкова кривичног поступка, надокнади Основном јавном тужилаштву у Новом Пазару износ од 31.125,00 динара, као и да заједно са окривљеним ББ на име судског паушала надокнади Основном суду у Новом Пазару износ од 7.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 бр.162/22 од 10.01.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Златана Куртовића, изјављена против пресуде Основног суда у Пазару К.бр.129/22 од 01.08.2022. године, па је наведена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА—адвокат Златан Куртовић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети

захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе сходно члану 423. тачка 1) ЗКП.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцена навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац Златан Куртовић истиче да у радњама окривљеног АА нису остварени елементи кривичног дела неовлашћено бављење одређеном делатношћу из члана 353.КЗ. Бранилац наведено образлаже тиме да је конститутивни елемент овог кривичног дела бављење одређеном делатношћу за награду, док из чињеничног описа пресуде произилази да је окривљени обављао угоститељску делатност, без уредног оснивања радње, поступајући супротно одредбама Закона о приватним предузетницима, који прописује начин регистрације и начин обављања делатности предузетника, па су у конкретном случају могле бити примењене одредбе Закона о приватним предузетницима, у делу у коме су радње окривљеног предвиђене као прекршај и одређена новчана казна, што би било повољније за окривљеног.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 353. КЗ је прописано да ко се неовлашћено и за награду бави одређеном делатношћу за чије обављање је по закону или другим прописима донетим на основу закона потребна дозвола надлежног органа, односно надлежног субјекта, казниће се новчаном казном или затвором до две године.

Имајући у виду да је у чињеничном опису кривичног дела, у изреци правноснажне пресуде Основног суда у Новом Пазару К.бр.129/22 од 01.08.2022. године наведено да су окривљени АА и ББ “у урачунљивом стању и са умишљајем, неовлашћено за награду бавили одређеном делатношћу за чије бављење је по закону потребна дозвола надлежног органа, свесни да је њихово дело забрањено, тако што је АА отворио угоститељски објекат „...“ у ..., у ул. ... и обављао угоститељску делатност, иако у истој улици није није имао уредно регистрован угоститељски објекат, а што је утврђено приликом извршене контроле овлашћених службених лица ПС Тутин, у сарадњи са туристичким инспектором, дана 22.07.2021. године, око 22,30 часова, а затим ББ одмах отворио исти угоститељски објекат „...“ и обављао угоститељску делатност, иако није имао уредно регистрован угоститељски објекат, а што је утврђено приликом извршене контроле овлашћених службених лица ПС Тутин, дана 25.07.2021. године, око 01,30 часова“, јасно произилази да се у описаним радњама окривљеног АА стичу сва субјективна и објективна обележја кривичног дела неовлашћено бављење одређеном делатношћу из члана 353.КЗ., због ког је правноснажно оглашен кривим.

Ово због тога што је у изреци првостепене пресуде описана делатност којом се окривљени бавио, а ради се о угоститељској делатности, као и да је окривљени отворио објекат за који није имао дозволу, с обзиром да је за бављење угоститељском делатношћу обавезна регистрација у одговарајућем регистру, а што је прописано одредбом члана 3. и 4. Закона о угоститељству. Одредбом члана 4. наведеног закона је одређено да се угоститељском делатношћу може бавити и предузетник под истим условом, што такође подразумева да се делатност обавља у циљу остваривања прихода, како је предвиђено одредбом члана 83. Закона о привредним друштвима, из чега је јасно да је у конкретном случају угоститељска делатност обављана и без дозволе надлежног органа и за награду, чиме су остварени сви елементи кривичног дела, па су неосновани наводи захтева којима се указује да дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело. При томе, није од значаја указивање браниоца да су неке од радњи окривљеног које су обухваћене радњом кривичног дела, другим законом кажњиве као прекршај, јер је предмет утврђивања чињеница у овом кривичном поступку-кривично дело за које је окривљени оптужен, а не прекршајна одговорност, па се у том смислу и не може расправљати питање примене повољнијег закона за окривљеног.

У захтеву за заштиту законитости, указујући на непостојање елемената кривичног дела, бранилац окривљеног се позива и на законски основ из члана 597. Закона о привредним друштвима који се односи на престанак важења постојећих прописа и нема везе са одредбама о бављењу угоститељском делатношћу, због чега захтев у овом делу није разматран.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА–адвоката Златана Куртовића је одбијен као неоснован.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић